

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020825 18 Кж
Бања Лука, 14.8.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.Ј., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бањој Луци и браниоца оптуженог, адвоката Ж.Б. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020824 17 К од 01.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.8.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца оптуженог М.Ј., укида пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020824 17 К од 01.12.2017. године и предмет враћа првостепенем суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020824 17 К од 01.12.2017. године, оглашен је кривим оптужени М.Ј., због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године. На основу члана 61. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности забране управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правоснажности пресуде. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени М.Б. и И.К., са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу. На основу члана 99. став 1. ЗКП РС, у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) истог закона, оптужени се обавезује да надокнади трошкове кривичног поступка у износу 1.552,00 КМ, те судски паушал у износу од 150,00 КМ.

Против наведене пресуде, благовремено, су жалбе изјавили окружни јавни тужилац у Бањој Луци и бранилац оптуженог, адвокат Ж.Б. из Б.Л.

Тужилац је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженом изрекне строжија казна у оквиру прописаног минимума и максимума за конкретно кривично дјело.

Бранилац оптуженог је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи у правној оцјени дјела и изрекне блажа казна.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Као полазну основу за утврђење концентрације алкохола у крви оптуженог, побијана пресуда узима резултат добијен вјештачењем у КТЦ Б.Л., на основу којег је код оптуженог, у вријеме узимања крви (са протеком од 1 час и 25 минута, након саобраћајне незгоде), установљена концентрација алкохола од 1,51 промил. У погледу концентрације алкохола у крви, у вријеме саобраћајне незгоде, вјештак В.Б. се, у налазу и мишљењу, те на главном претресу, изјаснила да би она могла износити од 1,32 до 1,70 промила, до којег је дошла методом ретроградног прерачунавања.

Наведену вриједност алкохола у крви оптуженог, у распону од 1,32 до 1,70 промила (која је као таква и унесена у чињенични опис дјела у изреци), заједно са брзином кретања возила, као значајним одступањем од дозвољене (за преко 24 км/ч), те другим саобраћајно-техничким околностима при радњи претицања и преласка на лијеву саобраћајну траку (на којој је и дошло до контакта са другим возилом), побијана пресуда прихвата у закључку о узроку предметне саобраћајне незгоде, те закључку у погледу виности оптуженог, у односу на основно дјело (евентуални умишљај) и посљедицу (свјесни нехат).

Цијенећи наведено, основано се жалбом браниоца оптуженог оспорава правилност и потпуност утврђене концентрације алкохола у крви оптуженог, у вријеме саобраћајне незгоде, што представља одлучну чињеницу за утврђење виности, као психичког односа према дјелу у цјелини.

Наиме, у конкретном случају, анализа вриједности алкохолисаности оптуженог рађена је само на основу узорка крви (јер узорак урина није достављен на вјештачење), ради чега се, према појашњењу вјештака Б., вриједност алкохола у крви у вријеме саобраћајне незгоде, наведеним ретроградним прерачуном одређује са двије могућности и у распону, зависно од тога да ли је фаза апсорпције завршена или није.

Слиједом наведеног, у конкретном случају, доњу и најповољнију границу утврђене вриједности алкохола у крви оптуженог, као једину која је објективно одређена, суд мора узети као полазну основу за утврђење степена алкохолисаности оптуженог у вријеме саобраћајне незгоде (и као такву је уградити у чињенични опис дјела и изреку). Наведено цијенити у повезаности са другим околностима предметне саобраћајне незгоде, првенствено прекорачењу дозвољене брзине, али и другим саобраћајно-техничким условима и тек након тога имати ваљану основу за правилан закључак о свим одлучним чињеницама.

Како је жалбом браниоца оптуженог, основано, указано на наведене чињеничне недостатке побијане пресуде, то је овај суд уважио жалбу браниоца оптуженог и на основу одредбе члана 329. став 1. тачка б) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, не упуштајући се, у овој фази поступка, у основаност жалбених приговора тужиоца, обзиром да је та жалба изјављена због одлуке о кривичној санкцији.

У поновном поступку суд ће отклонити недостатке на начин како је то указано овим рјешењем, оцијенити и остале жалбене приговоре, те донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић